PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 6 marca 2026 r.

DZP-3.93.10.2024.MP

Decyzja Nr DZP -7/2026

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]".

I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych[1], po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez NIVEA POLSKA spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (KRS: 0000293724, REGON: 630007112, NIP: 7770002866), obejmującego okres trzech kolejnych miesięcy: luty, marzec, kwiecień 2024 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: luty, marzec i kwiecień 2024 r. przez NIVEA POLSKA spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

2. nakłada na NIVEA POLSKA spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu administracyjną karę pieniężną w wysokości 212 823,92 zł (słownie:

[1] Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych" lub „Ustawa".

dwieście dwanaście tysięcy osiemset dwadzieścia trzy złote i dziewięćdziesiąt dwa grosze) płatną do budżetu państwa.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów[2] w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego[3] w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża NIVEA POLSKA spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu kosztami niniejszego postępowania w wysokości 319,30 zł (słownie: trzysta dziewiętnaście złotych trzydzieści groszy),

2. zobowiązuje NIVEA POLSKA spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

[2] Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2025 r. poz. 1714), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów".
[3] Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego" lub „k.p.a.".

Spis treści

I. Przebieg postępowania 5
II. Przedmiot postępowania 7
III. Ustalenia faktyczne 8
1. Strona postępowania 8
2. Podstawa dokonywanych ustaleń 9
3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne 11
3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych 12
3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych 14
3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych 21
3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych 21
IV. Ocena prawna 24
1. NIVEA POLSKA sp. z o. o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy 24
2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania 25
2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych 28
2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych 34
3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania ... 36
V. Kara pieniężna 37
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej 37
2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary 42
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej 43
3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej 44
3.2. Miarkowanie kary pieniężnej 45
3.2.1. Waga naruszenia 46
3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania 49
3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia 57

3.2.4. Współpraca Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania 58

3.2.5 Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania 59

3.3. Wysokość kary pieniężnej 60

VI. Koszty postępowania 61
VII. Pouczenie 62
VIII. Wykaz załączników do decyzji 64

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

(1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając na podstawie art. 13c ust. 3 Ustawy oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez NIVEA POLSKA spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).

(2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie luty, marzec, kwiecień 2024 r, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

(3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu, postanowieniem z 30 grudnia 2024 r., wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez NIVEA POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Poznaniu obejmujące okres trzech kolejnych miesięcy, tj. luty, marzec, kwiecień 2024 r.

(4) Pismami z 16 stycznia 2025 r. i 13 maja 2025 r. Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ust. 1 Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b Ustawy, jak również dotyczących siły wyższej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.

(5) Pismem z 27 stycznia 2025 r. Strona postępowania przekazała pełnomocnictwo dla radcy prawnego [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] oraz radczyni prawnej [xxxxxxxxxxxx], wnosząc jednocześnie o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 16 stycznia 2025 r., do 10 marca 2025 r.

(6) Pismami z 10, 13 i 17 marca 2025 r. oraz z 25 lipca 2025 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwania Prezesa Urzędu, przekazując żądane informacje oraz dowody, w tym: listę podmiotów należących do grupy kapitałowej, tabelaryczne zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania w pliku MS Excel o nazwie: „*Załącznik do wezwania nr 1 – Tabela nr 1 – Nivea Polska sp. o.o.*”, pliki JPK_V7, JPK_WB, oświadczenie o statusie dużego przedsiębiorcy, Ogólne warunki zakupu Nivea Polska spółka z o.o., [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], [xxxxxxxxxxxxxxxxxx] faktury, umowy handlowe, zamówienia, potwierdzenia przelewów oraz korespondencję mailową z dostawcami. W treści ww. pism Strona opisała swój profil działalności, proces realizacji płatności oraz złożyła wyjaśnienia dotyczące rozliczeń z dostawcami. Strona postępowania wskazała, że ewentualne opóźnienia w płatnościach mają charakter maksymalnie kilkudniowy i wynika to z faktu, [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Ponadto Strona postępowania oświadczyła, że podjęła działania mające w przyszłości ograniczyć opóźnienia w transakcjach handlowych, a także je opisała.

(7) Pismami z 16 września 2025 r. Prezes Urzędu wezwał następujących kontrahentów Strony postępowania do przekazania zawartych z nią umów:

- [xxx]
- [xxx]
- [xxx]
- [xxx]
- [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

- [xxx]
- [xxx]
- [xxxx

wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem, albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

(11) Prezes Urzędu ustalił, że NIVEA POLSKA sp. z o. o. z siedzibą w Poznaniu jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000293724. Jej głównym przedmiotem działalności jest sprzedaż hurtowa perfum i kosmetyków (PKD 46, 45, Z). Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego. Od daty wszczęcia niniejszego postępowania do daty wydania niniejszej decyzji ww. dane rejestrowe Strony nie uległy zmianie.

Dowód: Odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS według stanu na dzień 30 grudzień 2024 r. [001].

Dowód: Odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców KRS według stanu na dzień 5 marca 2026 r. [073].

(12) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym o treść oświadczenia złożonego przez Stronę, gdyż nie budziło ono jego wątpliwości, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Oświadczenie Strony z 4 marca 2025 r. stanowiące załącznik do pisma z 10 marca 2025 r. [008.03.]

(13) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (https://krz.ms.gov.pl/) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w Dziale 6 w Rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

(14) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę, na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie Tabeli nr 1 zawartej w pliku MS Excel pod nazwą „*Załącznik do wezwania nr 1 – Tabela nr 1 – Nivea Polska sp. o.o.*" (dalej: „Tabela nr 1"), przekazanej przy piśmie z 10 marca 2025 r. Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.

(15) Informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o dowody przedłożone przez Stronę postępowania w odpowiedziach na wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności: dane z jej ewidencji podatkowej (w formie plików JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych (w formie plików JPK_WB), faktury, umowy handlowe, zamówienia, potwierdzenia przelewów oraz korespondencję mailową. Ponadto, informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 były weryfikowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o dowody przedłożone przez kontrahentów Strony w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności dokumenty umów i faktur VAT. Jednocześnie dla ustaleń faktycznych miarodajne były również informacje z publicznych rejestrów i baz (tutaj: KRS, CEiDG) oraz publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.

(16) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu miał na względzie zakres przedmiotowy określony w wezwaniu Prezesa Urzędu z 16 stycznia 2025 r., a także przywołane poniżej przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym są wyłączone z zakresu stosowania Ustawy lub podlegają pominięciu w niniejszym postępowaniu, w tym:

1) art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2025 r. poz. 614 ze zm.) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1428 ze zm.) odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz do umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -

Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38) - i nie zidentyfikował takich świadczeń w zebranym materiale dowodowym;

2) art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:

   a) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania - i nie zidentyfikował takich świadczeń w zebranym materiale dowodowym;

   b) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej[4] - i po zidentyfikowaniu w zebranym materiale dowodowym świadczeń pieniężnych wynikających z takich transakcji handlowych wyłączył je z dalszej analizy;

   c) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej - i nie zidentyfikował takich transakcji handlowych w zebranym materiale dowodowym.

(17) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, dokonując ustalenia sumy wartości tych świadczeń w niniejszym postępowaniu, Prezes Urzędu pominął w szczególności następujące świadczenia pieniężne, wskazane w Tabeli nr 1:

1) świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że zostały spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 lutego 2024 r.;

2) świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 kwietnia 2024 r. lub później;

3) świadczenia pieniężne, co do których ustalił, że zostały spełnione w terminie.

[4] Grupa kapitałowa – w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, oznacza wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorę, dalej: „grupa kapitałowa".

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03]
Dowód: Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 17 marca 2025 r. [010.03]
Dowód: JPK_V7M stanowiące załączniki do pisma Strony z 25 lipca 2025 r. [022.06]
Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],
Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067].

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

(18) Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne").

(19) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabeli A stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji. Tabela A zawiera wykaz świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty uzgodnionego z kontrahentem w umowie.

(20) Tabela A identyfikuje każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne poprzez wskazanie: numeru identyfikacji podatkowej (NIP) kontrahenta Strony postępowania – dostawcy towarów lub usług, numeru faktury potwierdzającej dostawę towaru lub usługi, daty zakupu, terminu zapłaty obowiązującego Stronę, daty spełnienia przez Stronę świadczenia pieniężnego na rzecz dostawcy, jeżeli zostało ono spełnione w okresie objętym postępowaniem, wartości i waluty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury oraz wartości tego świadczenia, które Prezes Urzędu ustalił jako spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, właściwego kursu waluty obcej dla świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada również przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Prezesa Urzędu w tabeli stanowiącej załącznik do wezwania z 16 stycznia 2025 r., która następnie została powtórzona w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego

Świadczenia Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy. W Tabeli A w kolumnie pod nazwą *Kategoria zdarzenia* Prezes Urzędu zamieścił adnotacje odnoszące się do ustalonych w toku postępowania szczególnych okoliczności dotyczących danego świadczenia pieniężnego, opisanych w dalszej treści niniejszej decyzji.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

(21) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy – świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).

(22) Na podstawie numerów identyfikacji podatkowej oraz nazw kontrahentów wskazanych na fakturach VAT, umowach i w ewidencji podatkowej Strony (plikach JPK_V7), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, byli zarówno polscy przedsiębiorcy, jak i przedsiębiorcy zagraniczni z siedzibą w innych krajach Unii Europejskiej, a zatem podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2).

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03].
Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],
Dowód: Pliki JPK_V7M stanowiące załączniki do pisma Strony z 25 lipca 2025 r. [022.06]
Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067], [068].

(23) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabeli A nie znajdują się oznaczenia: „bank", „kasa", „kasa oszczędnościowo-kredytowa", „unia kredytowa". Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie internetowej: https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/

zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytorium_RP_poprzez_oddzial.

(24) Nadto, z analizy tej wynika, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń", „zakład ubezpieczeń", „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji" albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji" oraz odpowiednich skrótów: „TU", „ZU", „TUiR" albo „ZUiR"; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych" i skrótu: „TUW"; „towarzystwo reasekuracji", „towarzystwo reasekuracyjne" albo „zakład reasekuracji" oraz skrótów: „TR" albo „ZR"; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej" oraz skrótu: „TRW".

(25) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem Strona posiada najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Lista podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej stanowiąca załącznik do pism z 10 marca 2025 r. [008.02] oraz z 13 marca 2025 r. [009 -009.03].

(26) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią faktur VAT, umów i zamówień oraz danych z ewidencji podatkowej (w formie plików JPK_V7) wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają zatem z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przesłanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, a także treść faktur VAT nie ujętych w plikach JPK_V7, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03].
Dowód: Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 25 lipca 2025 r. [022.06]
Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],
Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067], [068].

(27) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(28) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, podanej przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne przed upływem uzgodnionych przez strony transakcji handlowych terminów zapłaty. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi podane przez Stronę w Tabeli nr 1 są miarodajne, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako że podane przez Stronę informacje – w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów – nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03].

(29) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, zaprezentowane w Tabeli A stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(30) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania uzgadniała zapłatę Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

w terminach wskazanych w Tabeli w kolumnie H pod nazwą: „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)".

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03]
Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],
Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067], [068].

(31) W przypadku, w którym termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą – stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego[5].

(32) Podstawę do ustalenia terminu zapłaty każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego stanowiły informacje wskazane przez Stronę w kolumnie „S" Tabeli nr 1 „Termin zapłaty wg umowy (data format DD.MM.RRRR)", które Prezes Urzędu zweryfikował z treścią przedłożonych przez Stronę i jej kontrahentów umów, zamówień i mających do nich zastosowanie Ogólnych warunków zakupu Nivea Polska spółka z o.o., [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] (dalej: „Ogólne Warunki Zakupu"), a także treścią faktur VAT stanowiących potwierdzenie zawarcia umów ze wskazanymi na nich kontrahentami. Na tej podstawie Prezes Urzędu zidentyfikował przypadki, w których terminy wskazane przez Stronę w kolumnie „S" Tabeli nr 1 różniły się od terminów wynikających z powyższych dokumentów i - w odniesieniu do świadczeń wymienionych w Tabeli A poczynił następujące ustalenia.

(33) W przypadku poniższych świadczeń Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony termin zapłaty przypadał w datach wskazanych na przesłanych przez Stronę i jej kontrahentów dokumentach (zamówienia, umowy, faktury VAT oraz porozumienia) innych niż daty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1. W szczególności, w sytuacjach, gdy Strona i jej kontrahenci nie przedstawili innych dowodów regulujących relacje kontraktowe stron, Prezes Urzędu przyjął, iż uzgodnionymi terminami zapłaty są terminy wskazane na fakturach VAT.

[5] Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r.- Kodeks cywilny (Dz.U. z 2025 r. poz. 1071 ze zm.), dalej: „k.c.".

[xxx]

- dla lp. [xx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]z terminem płatności [xxx]r.,
- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]z terminem płatności [xxx]r.,

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]– termin z faktury [xxx]r.,
- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]- termin z faktury [xxx]r.,
- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]- termin z faktury [xxx]r.,
  dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]- termin z faktury [xxx]r.,

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]nwystawionej [xxxxxxx]– termin z faktury [xxx]r.,

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx] wystawionej [xxxxxxxx]- termin z faktury [xxx] r.,
- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx] wystawionej [xxxxxxxxx]- termin z faktury [xxx] r., (termin wskazany w Tabeli A uwzględnia art. 115 k.c.),

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury [xxx]wystawionej [xxxxxxxx]- termin z faktury [xxx]r.,

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) i lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie umowy: „[xxx]” zgodnie z którą „[xxx]Termin zapłaty uwzględnia pkt 9.13. wskazanej umowy [xxx]

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie [xxx]

[xxx]

- dla lp. [xxx] z Tabeli A (lp. [xxx] z Tabeli nr 1) - termin zmieniony na podstawie faktury nr [xxx]wystawionej [xxxxxxxx]- termin z faktury – [xxx]r. oraz na podstawie porozumienia zawartego w korespondencji elektronicznej pt. [xxxxxxx

Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],

Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067], [068].

(34) Ponadto, ustalając terminy zapłaty Prezes Urzędu uwzględnił postanowienia umów, w tym Ogólnych Warunków Zakupu, stanowiące, iż [xxxx

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx](lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 -[xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx](lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]).

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03]

Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],

Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067], [068].

(35) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w kolumnie H Tabeli A, a zatem wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym niniejszym postępowaniem.

(36) Na podstawie tak ustalonych terminów zapłaty Prezes Urzędu dokonywał dalszych ustaleń w toku postępowania, tj. dat zapłaty oraz długości opóźnienia.

3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(37) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie zapłaty lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem.

(38) Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, które zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem, spełniane były przelewem bankowym, w związku z tym w kolumnie I Tabeli A zatytułowanej „Data spełnienia świadczenia pieniężnego" jako datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania, zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB.

Dowód: Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 17 marca 2025 r. [010.03].

(39) W odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Strona w kolumnie W Tabeli nr 1 pod nazwą: „Data przelewu bankowego", wskazała datę przelewu wykraczającą poza okres objęty niniejszym postępowaniem tj. przypadającą po dniu 30 kwietnia 2024 r., Prezes Urzędu uznał, że świadczenia te nie zostały spełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem. W tych przypadkach w kolumnie I Tabeli A pod nazwą: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego" umieszczono adnotację: „*niespełnione w okresie postępowania*".

(40) Porównując tak ustalone daty zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych lub fakt braku ich zapłaty w okresie objętym postępowaniem z uzgodnionymi terminami zapłaty, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie te świadczenia pieniężne zostały spełnione po upływie uzgodnionych terminów zapłaty albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem mimo upływu uzgodnionego terminu zapłaty.

3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(41) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie dokumentów do celów podatkowych (dowodów

księgowych), w tym w szczególności faktur VAT, wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, a także w ewidencji JPK_V7.

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03]
Dowód: Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 17 marca 2025 r. [010.03]
Dowód: Pliki JPK_V7M stanowiące załączniki do pisma Strony z 25 lipca 2025 r. [022.06]
Dowód: Dokumenty oraz wyjaśnienia stanowiące załączniki do pism Strony: z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03], z 17 marca 2025 r. [010 – 010.03], z 25 lipca 2025 r. [022 – 022.08], [023 – 023.20], [024 – 024.19],
Dowód: Umowy z kontrahentami, zamówienia, faktury VAT oraz dokumenty przekazane przez kontrahentów [048 – 048.03], [049 -049.03], [050 – 050.03], [051], [052 – 052.03], [053], [054 – 054.05], [055], [056 – 056.08], [057], [058 – 058.01], [059], [061], [062], [063], [064 – 064.01], [065], [066 – 066.01], [067], [068].

(42) W odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych oznaczonych w Tabeli A numerami lp. [xxxxxxxxxxxxxxxx] Prezes Urzędu ustalił, że wartość wymagalnego świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie była mniejsza od wartości tego świadczenia wynikającej z faktury dokumentującej daną transakcję handlową.

(43) Przedmiotowe różnice wynikają z uwzględnienia przez Prezesa Urzędu wystawionych przez dostawców faktur korygujących zmniejszających wartość świadczenia pieniężnego wymagalnego w okresie objętym postępowaniem. Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, których dotyczą przedmiotowe ustalenia zostały opatrzone w Tabeli A w kolumnie P pod nazwą: „Kategoria zdarzenia" adnotacją „*uwzględniono korektę*".

Dowód: Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z 10 marca 2025 r. [008.03]
Dowód: Dokumenty w postaci faktur korygujących stanowiących załączniki do pisma Strony z 25 lipca 2025 r. [023.20].

W kolumnie G oraz M Tabeli A wskazano walutę, w której wyrażone zostało każde świadczenie pieniężne (odpowiednio: „PLN" – dla świadczeń wyrażonych w złotych polskich lub [xxx] – dla świadczeń wyrażonych w [xxxx]). Ustaleń tych dokonano na podstawie danych zawartych w Tabeli nr 1 oraz treści faktur dokumentujących daną transakcje handlową. W przypadku, gdy Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne zostało wyrażone w [xxx], Prezes Urzędu na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy ustalił jego równowartość w złotych polskich przy zastosowaniu średniego kursu [xxxx] ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski (dalej: „NBP") na stronie internetowej NBP:

- ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, tj. 30 kwietnia 2024 r. – w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem,
- ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego – w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem.

Kurs ten dostępny jest w archiwum kursów średnich NBP – tabela A pod adresem: https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/.

Tak ustalony kurs [xxxx] w odniesieniu do każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wyrażonego w [xxxx] wskazano w kolumnie N Tabeli A. Z kolei, w kolumnie O Tabeli A wskazano ustaloną na podstawie tego kursu równowartość w złotych polskich każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

(44) W kolumnie J Tabeli A pod nazwą *„Liczba dni opóźnienia”* dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, czyli do 30 kwietnia 2024 r., albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Jako dzień wymagalności każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego Prezes Urzędu przyjął dzień przypadający po dniu, w którym upływał termin zapłaty świadczenia pieniężnego wskazany w kolumnie H Tabeli A pod nazwą: *„Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”*

(45) W oparciu o tak ustaloną liczbę dni opóźnienia, Prezes Urzędu zakwalifikował każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne do jednej z pięciu grup świadczeń opisanych poniżej, czemu dał wyraz w kolumnie K Tabeli A pod nazwą: *„Grupa WŚ1-WŚ5”*.

(46) Mając na uwadze wskazaną w Tabeli A wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego, ustaloną liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu i treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczania maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu obliczył sumy wartości Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych przedziałach:

- WŚ1 = [xxx] zł (opóźnienia nie przekraczają 30 dni),
- WŚ2 = [xxx] zł (opóźnienia od 31 do 60 dni),
- WŚ3 = [xxx] zł (opóźnienia od 61 do 120 dni),

- WŚ4 = [xxx] zł (opóźnienia od 121 do 365 dni),
- WŚ5 = [xxx] zł (opóźnienia powyżej 365 dni).

(47) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [xxxxxxxxxxxx] **złotych**.

IV. Ocena prawna

(48) Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. NIVEA POLSKA sp. z o. o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

(49) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

(50) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2 Ustawy, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 zł.

(51) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców[6], o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

[6] Dz.U. z 2025 r. poz. 1480 ze zm., dalej także: „ustawa Prawo przedsiębiorców".

(52) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei – zgodnie z art. 3 Ustawy Prawo przedsiębiorców – jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

(53) Przez podmiot publiczny natomiast – zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy – należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych[7].

(54) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że NIVEA POLSKA sp. z o. o. jest spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – a zatem osobą prawną, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania jako spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców, a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.

(55) Jednocześnie kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 Ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.

(56) Biorąc pod uwagę powyższe, NIVEA POLSKA sp. z o. o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy i może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych – a co za tym idzie także adresatem niniejszej decyzji.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

(57) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2 Ustawy, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

[7] Dz. U. z 2024 poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Prawo zamówień publicznych”.

(58) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy „świadczenie pieniężne" to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa" oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatana dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych" w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia pieniężnego" w „transakcji handlowej" wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.

(59) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania m.in.:

1) długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo Upadłościowe (Dz. U. z 2025 poz. 614 ze zm.) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428 ze zm.);
2) umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38).

(60) Nadto zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy - ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:

1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(61) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy zatem stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:

1) stanowią świadczenia pieniężne (w transakcjach handlowych) w rozumieniu art. 4 pkt 1a) Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:

a. wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
b. nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;

2) nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;
3) były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
4) zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
5) ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(62) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popełnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.

(63) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy[8]. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

(64) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie – osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawcy lub skala naruszeń.

[8] M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioło-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(65) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.

(66) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego" i „transakcji handlowej" należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych[9], która została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/UE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE „transakcje handlowe", to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałoby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („TSUE") - pojęcie „transakcji handlowej" wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).[10]

(67) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Artykuł 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych" obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).

[9] Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: Dyrektywa 2011/7/UE.
[10] Wyrok TSUE z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

(68) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi – w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towaru, etap wykonania usługi – za które uzgodniono wynagrodzenie.

(69) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne" stanowi zapłatę – a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:

- są odpłatne – ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
- przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(70) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:

- podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy Prawo zamówień publicznych;
- oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
- przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

(71) Jeśli chodzi o pojęcie „dostawy towarów" oraz „świadczenia usług" – przy ich interpretacji należy wziąć pod uwagę orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym pojęciom tym należy nadać w całej Unii Europejskiej autonomiczną i jednolitą wykładnię, dokonując jej z uwzględnieniem wymogów związanych z jednolitym stosowaniem prawa Unii Europejskiej w związku z zasadą równości. Stanowią one autonomiczne pojęcia prawa Unii Europejskiej, których zakresu nie można ustalić poprzez odniesienie do pojęć znanych prawu państw członkowskich lub do klasyfikacji dokonanych na szczeblu krajowym, lecz należy tego dokonać przy uwzględnieniu zarówno brzmienia, kontekstu, jak i celów przepisu, który się

nimi posługuje.[11] Tak więc pojęcia „dostawy towarów" i „świadczenia usług", podobnie jak pojęcie „transakcji handlowych", o których mowa w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE, należy interpretować w świetle postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („traktat FUE"), które dotyczą swobodnego przepływu towarów i usług, zawartych odpowiednio w jego art. 34, 56 i 57, a także orzecznictwa TSUE interpretującego te podstawowe swobody.[12]

(72) Należy też mieć na względzie, że traktat FUE definiuje pojęcie „usługi" szeroko, w sposób pozwalający objąć nim każde świadczenie, które nie jest objęte innymi swobodami, tak aby żadna działalność gospodarcza nie pozostała poza zakresem stosowania swobód podstawowych.[13]

(73) Z powyższego wynika zatem, że transakcji handlowych w powyższym rozumieniu nie stanowią transakcje objęte swobodą przepływu kapitału i płatności, zawartą w art. 63-66 traktatu FUE.

(74) Również ustawa o podatku od towarów i usług posługuje się pojęciem „dostawy towarów" i „świadczenia usług". Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług[14] przez sprzedaż w rozumieniu tej ustawy rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów. Dokonanie tych czynności rodzi obowiązek wystawienia faktury VAT (art. 106b ust. 1 ustawy o VAT). Faktury VAT dokumentują zatem transakcje, których przedmiotem jest dostawa towarów i świadczenie usług.

(75) Jak podkreśla prawodawca UE w Motywie (18) Dyrektywy 2011/7/UE: „Faktury równają się wezwaniom do zapłaty i są ważnymi dokumentami w łańcuchu transakcji dostawy towarów i świadczenia usług, między innymi do celów ustalenia terminów płatności".

(76) Biorąc pod uwagę treść art. 4 pkt 1 Ustawy - przez umowy związane z prowadzoną działalnością należy rozumień związek z działalnością faktycznie wykonywaną przez dany podmiot, niezależnie od tego, czy działalność ta jest ujawniona w odpowiednim rejestrze lub ewidencji, przepis ten ujawnienia takiego bowiem nie wymaga. Należy przy tym przyjąć, że umowa jest związana z prowadzoną działalnością jej

[11] Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 27), ECLI:EU:C:2020:548.
[12] Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 30), ECLI:EU:C:2020:548.
[13] Por. wyrok TSUE z 3 października 2006 r., C-452/04, EU:C:2006:631, pkt 32.
[14] Dz.U. z 2025 r. poz. 775 ze zm., dalej „ustawa o VAT".

stron, jeżeli dostawca towaru/wykonawca usługi wystawił fakturę VAT dokumentującą sprzedaż. Zgodnie bowiem z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o VAT podatnikami tego podatku są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Działalność gospodarcza zaś – zgodnie z ust. 2 tego artykułu obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

(77) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej (wyrażonej zarówno w polskich złotych jak i w walutach obcych) w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego. Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Strona postępowania otrzymała uzgodnione w nich świadczenia niepieniężne (dostarczono jej towary lub wyświadczono usługi) przed upływem uzgodnionych terminów zapłaty. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane fakturami VAT, które zostały przez Stronę ujęte w ewidencji JPK_V7, co świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.

(78) Jednocześnie, skoro – jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.

(79) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym

do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego. Do żadnego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie ma zatem zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 2 Ustawy.

(80) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych, a zatem do żadnego z nich nie ma zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 3 Ustawy.

(81) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.

(82) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.

(83) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 30 grudnia 2024 r. Natomiast – jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabeli A - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadały w okresie od listopada 2023 r. do kwietnia 2024 r., a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.

(84) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

(85) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4

pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli" należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.

(86) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu") wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego"). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych[15].

(87) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.

(88) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.

(89) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.

Dowód: Lista podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej stanowiąca załącznik do pism z 10 marca 2025 r. [008.02] oraz z 13 marca 2025 r. [009 -009.03].

(90) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa

[15] E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(91) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności ubezpieczeniowej lub asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i asekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.

(92) Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(93) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r., (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana, powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi".

(94) Zdaniem Prezesa Urzędu wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego – z upływem terminu jego zapłaty.

(95) Popełnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest, jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.

(96) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje

się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III CKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).

(97) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie – zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.

(98) W kolumnie J pod nazwą: „Liczba dni opóźnienia" w Tabeli A wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego – wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)" Tabeli A, czyli od dnia wymagalności do dnia przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie I pod nazwą: „Data spełnienia świadczenia pieniężnego" Tabeli A lub do ostatniego dnia objętego postępowaniem, jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Wskazana w kolumnie J pod nazwą „Liczba dni opóźnienia" Tabeli A liczba stanowi liczbę dni opóźnienia.

(99) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.

(100) Przy tym, podstawę do ustalenia daty wymagalności oraz liczby dni opóźnienia stanowi termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych, żaden z nich bowiem nie był sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy.

(101) Zgodnie bowiem z zasadą swobody umów, która w prawie polskim wyrażona jest w przepisie art. 353^1 Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy).

(102) Skoro termin spełnienia wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych upływał przed okresem objętym postępowaniem lub w okresie objętym postępowaniem, a jednocześnie w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania pozostawała w stanie opóźnienia ze spełnieniem każdego w tych świadczeń w stosunku do wierzycieli co najmniej przez jeden dzień, należy przyjąć, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

(103) Mając na uwadze wyżej opisane ustalenia faktyczne oraz brzmienie przepisów Ustawy, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie występują kumulatywnie wszystkie przesłanki potwierdzające, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj.:

- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
- Strona nie posiada statutu podmiotu publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy;
- Strona zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy;
- Suma Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wynosi ponad 2 000 000 złotych.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

(104) Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i uzasadnienie prawne należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych z uwzględnieniem równowartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych ustalonej zgodnie z art. 13b ust. 3 Ustawy, wynosi [xxxxxxxxxxxxx] złotych, czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy.

(105) Dlatego też Prezes Urzędu stwierdził, że Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(106) W tych okolicznościach, należało orzec jak w pkt I.1 sentencji niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

(107) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(108) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć" oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.

(109) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.

(110) W piśmie z 10 marca 2025 r. Strona wniosła o niewymierzanie jej kary pieniężnej w ramach uznania administracyjnego przysługującego Prezesowi Urzędu. Strona podniosła w szczególności, iż w niniejszej sprawie interes publiczny pokrywa się z interesem indywidualnym Strony z uwagi na wspólny cel jakim jest przeciwdziałanie opóźnieniom w płatnościach. Jako interes publiczny Strona wskazała przeciwdziałanie zatorom płatniczym, zaś jako interes indywidualny brak wymierzenia kary, przy jednoczesnym wdrożeniu przez Stronę działań naprawczych mających na celu zminimalizowanie ryzyka wystąpienia opóźnień w płatnościach w przyszłości. Strona[xxxx

xxxx

na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).

(115) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).

(116) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).

(117) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstąpienie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te – ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary – można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

(118) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszania od naruszenia prawa (prewencję

negatywną)[16]. Związane jest to z realizacją celów Ustawy – kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

(119) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne – w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna – chociaż nie jest negowana – nie pełni roli pierwszoplanowej[17]. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego – administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków[18].

(120) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów – oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego – przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

(121) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną

[16] Zob. A. Piszcz, Sankcje w polskim prawie antymonopolowym, Białystok 2013 s. 59 – 60.
[17] R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B [w:] R. Hausner, Kodeks Postępowania Administracyjnego Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.
[18] Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 traktatu FUE. Jednakże w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.

(122) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła [xxxxxxxx]złotych.

(123) Należy przy tym mieć na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.

(124) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom, czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.

(125) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie – wyrażająca się kwotą zaległości ([xxxxxxx]**złotych**), liczbą niezapłaconych w terminie faktur([xxx] faktur) oraz liczbą podmiotów/wierzycieli, których interes ekonomiczny został naruszony ([xx] wierzycieli), pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes

szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce. Ponadto, podniesiona przez Stronę [xxxx

przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16[20]; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07[21]). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16[22] i I GSK 170/16[23]). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11[24]).

(130) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

(131) Strona postępowania udzielając w tym zakresie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 16 stycznia 2025 r. wskazała w treści pisma z 10 marca 2025 r., że w niniejszej sprawie nie zaistniały okoliczności w zakresie siły wyższej. Również z całokształtu zgromadzonego w sprawie i poddanego analizie materiału dowodowego nie wynika, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych przez Stronę było działanie siły wyższej. Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary.

Dowód: Pismo Strony z 10 marca 2025 r. [008 – 008.03].

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

(132) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 i 2a Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał, czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki

[20] Legalis nr 1840216
[21] Legalis nr 88637.
[22] Legalis nr 1840216.
[23] Legalis nr 1740600.
[24] Legalis nr 461921.

powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja wymiaru kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(133) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

WK = (WŚ1 x 1%) + (WŚ2 x 2%) + (WŚ3 x 4%) + (WŚ4 x 12%) + (WŚ5 x 24%)

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,
- WŚ1 – sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,
- WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,
- WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,
- WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia

okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

– WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(134) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A i obliczając dla każdego z nich liczbę dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(135) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnień wyniosła (w złotych):

1) WŚ1 = [xxx] zł;
2) WŚ2 = [xxx] zł;
3) WŚ3 = [xxx] zł;
4) WŚ4 = [xxx] zł;
5) WŚ5 = [xxx] zł.

(136) W celu obliczenia maksymalnej wartości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy:

WK = (WŚ1 x 1%) + (WŚ2 x 2%) + (WŚ3 x 4%) + (WŚ4 x 12%) + (WŚ5 x 24%)

(137) W stanie faktycznym niniejszej sprawy, maksymalna kwota administracyjnej kary pieniężnej obliczana jest w oparciu o ustalone wartości WŚ1, WŚ2 i WŚ3:

WK = ([xxxxxxx] zł x 1%) + ([xxxxxx] zł x 2%) + ([xxxxxxx] zł x 4%), a zatem wynosi [xxxxxxxxx].

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(138) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

1) wagę naruszenia;
2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;
5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(139) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do opisania przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.

(140) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy, Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

3.2.1. Waga naruszenia

(141) W odniesieniu do pierwszej dyrektywy wymiaru kary, czyli wagi naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 1 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.

(142) W niniejszym postępowaniu naruszenie prawa ma postać naruszenia ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, określonego w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy.

(143) Waga naruszenia w konkretnej sprawie powinna być zatem oceniana w kategoriach stopnia naruszenia ustawowego zakazu.

(144) Rozważając wagę naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych należy wziąć pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą przez sprawcę deliktu administracyjnego. Do dóbr i wartości chronionych przez

Ustawę bez wątpienia należy dotrzymywanie przez przedsiębiorców, w obrocie handlowym zobowiązań umownych, poprzez terminowe regulowanie płatności.

(145) W zakresie wagi naruszenia – w piśmie z 10 marca 2025 r. Strona postępowania wskazała, iż niemal całość opóźnień w transakcjach mieści się w zakresie przedziału progu opóźnień 1-30 dni, co w jej ocenie przemawia za niską wagą naruszenia. W piśmie z 11 lutego 2026 r. Strona doprecyzowała, iż płatności zakwalifikowane do pozycji WŚ1 obejmują [xxxxx] wszystkich płatności. Ponadto, w piśmie z dnia 11 lutego 2026 r. Strona wskazała, iż przy ustalaniu wagi naruszenia Prezes Urzędu nie powinien uwzględnić rozliczeń z dostawcą [xxxxxx], gdyż opóźnienia w płatnościach na rzecz tego kontrahenta spowodowane były problemami technicznymi przy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] Według Strony wyłączenie rozliczeń w [xxxxxxxx] spowodowałoby przewagę krótkich opóźnień do 7 dni.

(146) Odnosząc się do argumentacji Strony należy wskazać, że sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy uwzględnia już aspekt długości opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych i w ten sposób podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia w tym zakresie. Biorąc pod uwagę zastosowany przez ustawodawcę algorytm, w którym przewidział on, że najniższą sankcją objęte są opóźnienia wynoszące od 1 do 30 dni (WŚ1), to wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej mogłyby zostać zastosowane z uwzględnieniem opóźnień relatywnie krótkich w odniesieniu do ww. widełek 1-30 dni. Za relatywnie krótkie Prezes Urzędu uznaje opóźnienia nieprzekraczające 7 dni. Ale jednocześnie, aby uznać, że takie relatywnie krótkie opóźnienia stanowią o niższej wadze naruszenia, Prezes Urzędu przyjął, że powinny one wystąpić w odniesieniu do co najmniej połowy Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych. W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił jednak, że wśród opóźnień, których dopuściła się Strona nie dominowały krótkie opóźnienia, bowiem jedynie [xxx] wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych stanowią świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni. Ponadto, na łączną liczbę Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wskazanych w Tabeli A ([xxx] świadczeń pieniężnych), w ponad połowie przypadków ([xxx]) liczba dni opóźnienia przekraczała wspomniane 7 dni.

(147) Jednocześnie Prezes Urzędu nie widzi podstaw do wyłączenia z powyższego zestawienia rozliczeń z [xxx], bowiem błąd techniczny uniemożliwiający Stronie skorzystanie

z [xxxxxxx], jako okoliczność leżąca po stronie Nivea Polska sp. z o.o., nie usprawiedliwia opóźnienia w płatnościach na rzecz tego kontrahenta.

(148) W piśmie z 10 marca 2025 r. Strona postępowania podniosła również, iż oceniając wagę naruszenia Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę wpływ opóźnień na sytuację finansową kontrahentów. W szczególności Strona podniosła, iż opóźnienie w zapłacie świadczenia pieniężnego o najwyższej wartości, tj. w kwocie ponad [xxxx] zł dotyczyło kontrahenta [xxxxxxxxxxxxxx] – spółki z grupy kapitałowej [xxxxxxxxxxxxx] i nie wpłynęło efektywnie na jego sytuację finansową, zaś kolejne największe wartościowo opóźnienia dotyczyły spółki [xxx] - podmiotu należącego do dużej międzynarodowej grupy. Z kolei w grupie innych opóźnień dla świadczeń przekraczających [xxxxxxxxxx] zł dominują krótkie opóźnienia, które według Strony, nie powinny wpływać negatywnie na sytuację pieniężną kontrahentów, zwłaszcza, iż trudno tam zidentyfikować mikro czy małych przedsiębiorców. Ponadto Strona podniosła, iż opóźnienia w zapłacie nie miały wpływu na sytuacje branż, w których funkcjonują wierzyciele.

(149) Podnoszona przez Stronę postępowania ww. okoliczność nie może, w ocenie Prezesa Urzędu, przesądzać o braku wagi naruszenia, ani też wpływać na wysokość nakładanej kary administracyjnej. Przede wszystkim, delikt administracyjny polegający na nieterminowym regulowaniu świadczeń pieniężnych jest naruszeniem o charakterze formalnym i obiektywnym, którego zaistnienie nie jest uzależnione od zaistnienia szkody po stronie kontrahentów.

(150) Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, iż w Tabeli A łączna liczba kontrahentów wynosi [xxx] , zaś kontrahenci ze świadczeniami powyżej [xxx] zł stanowią zaledwie [xxx] % wszystkich kontrahentów([x] kontrahentów). Zatem argumentacja Strony dotyczy jedynie niewielkiej części kontrahentów wskazanych w Tabeli A. Ponadto, opóźniania Strony postępowania w zapłacie świadczeń pieniężnych przekraczających [xxx] wahają się w przedziale 7 – 60 dni, co nie pozwala na uznanie ich za krótkie.

(151) Nie można również podzielić twierdzenia Strony, jakoby opóźnienia w zapłacie nie miały wpływu na sytuacje branż w których funkcjonują wierzyciele. Brak płatności na rzecz bezpośrednich wierzycieli ze swojej istoty może bowiem powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw, wobec czego bezprawnym zachowaniem Strony został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg podmiotów niż wskazany w Tabeli A.

(152) Biorąc pod uwagę powyższe, w rozpatrywanym stanie faktycznym Prezes Urzędu nie dopatrzył się istnienia jakichkolwiek okoliczności szczególnych, które mogłyby działać na korzyść Strony postępowania w zakresie oceny stopnia naruszenia przez nią dóbr chronionych Ustawą, a które nie zostałyby uwzględnione w ustawowym wzorze kary maksymalnej

(153) Z powyższych względów, Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie waga naruszenia stanowi okoliczność neutralną – pozostającą bez wpływu na wymiar kary pieniężnej.

3.2.2. Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

(154) Rozpatrując drugą dyrektywę wymiaru kary, czyli okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania (art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.

(155) Przez okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania należy rozumieć okoliczności, w jakich doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, składające się na sytuację faktyczną lub prawną, w której znajdowała się strona postępowania, w okresie objętym postępowaniem. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności te powinny pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem zakazu, a zatem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

(156) W toku niniejszego postępowania Strona postępowania w piśmie z 10 marca 2025 r. wskazała, iż [xxxx

xxxx

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 -[xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 -[xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 -[xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 -[xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A -

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),

(lp. z Tabeli nr 1 - 5264), 124 (lp. z Tabeli nr 1- 5299), co do których Strona w kolumnie AD Tabeli nr 1 wskazała: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(163) Odnośnie argumentacji Strony, należy podnieść, iż zgodnie z art. 13v ust. 2b pkt 2 Ustawy Prezes Urzędu bierze pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania. Powołując się zatem na określone okoliczności naruszenia Strona powinna również przedłożyć stosowne dowody w celu ich wykazania. W odniesieniu do wskazanych wyżej świadczeń pieniężnych Strona nie przedłożyła natomiast żadnych dowodów potwierdzających okoliczności, na które się powołała[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxx

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 - [xxx]).

(166) W dalszej części pisma Strona postępowania jako przyczynę opóźnień w płatnościach wskazała[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Powyższe wyjaśnienia dotyczą świadczeń pieniężnych oznaczonych w Tabeli A następującymi numerami lp., co do których Strona w kolumnie AD Tabeli nr 1 wskazała: [xxx]:

- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1 – [xxx]).

(167) Odnosząc się do argumentów Strony dotyczących[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], w ocenie Prezesa Urzędu są to okoliczności wewnętrzne Strony postępowania, które nie usprawiedliwiają opóźnień w zapłacie należności na rzecz kontrahentów. Strona postępowania powinna bowiem zastosować odpowiednie rozwiązania organizacyjne zapewniające brak opóźnień w płatnościach świadczeń pieniężnych. Przedmiotowe okoliczności Prezes Urzędu uznał za neutralne, tj. nie mające wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

(168) W piśmie z dnia 10 marca 2025 r. Strona podniosła również, iż opóźnienia w płatnościach na rzecz [xxxxxxxxxxx] spowodowane były błędem technicznym, z powodu, którego Strona nie mogła korzystać z[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Przedmiotowe wyjaśnienia dotyczą świadczeń pieniężnych oznaczonych w Tabeli A następującymi lp.:, które Strona w kolumnie AD Tabeli nr 1 oznaczyła uwagą: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] :

- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),

- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A – [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]),
- lp. z Tabeli A - [xxx] (lp. z Tabeli nr 1- [xxx]).

(169) W ocenie Prezesa Urzędu błąd techniczny uniemożliwiający Stronie skorzystanie z [xxxxxxxx], jako okoliczność leżąca po stronie NIVEA POLSKA sp. z o.o., nie usprawiedliwia opóźnienia w płatnościach w stosunku do terminów wskazanych w złożonych kontrahentowi zamówieniach. Przedmiotową okoliczność Prezes Urzędu uznał za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.3. Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia

(170) Rozważając trzecią dyrektywę wymiaru kary, tj. działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia (art. 13v ust. 2b pkt 3 Ustawy), Prezes Urzędu zważył, co następuje.

(171) W piśmie z 10 marca 2025 r., Strona postępowania wskazała, iż jej zamiarem nie było opóźnianie płatności oraz pogorszenie sytuacji dostawców. Strona postępowania podniosła, iż począwszy od 27 lutego 2025 r.[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Na potwierdzenie wskazanych działań Strona załączyła dokumenty potwierdzające[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Dodatkowo Strona postępowania poinformowała, że z uwagi na problemy w terminowej realizacji płatności zidentyfikowane w Spółce, w kwietniu 2025 r. zaplanowała[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(172) W ocenie Prezesa Urzędu, opisane przez Stronę okoliczności nie stanowią jednak działań podjętych przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia. O działaniach podjętych w celu zaprzestania naruszenia można bowiem mówić, jeżeli zostały one podjęte przed lub w okresie objętym postępowaniem. Działania podjęte po okresie objętym niniejszym postępowaniem, tj. po 30 kwietnia 2024 r., nie mogą mieć takiego charakteru, bowiem nie sposób jest przyjąć, iż miały one na celu zaprzestanie naruszenia, które zostało dokonane przed ich podjęciem (w miesiącach luty, marzec i kwiecień 2024 r.).

(173) Prezes Urzędu podkreśla przy tym, że każdorazowo ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej ciąży tylko i wyłącznie na przedsiębiorcy, a jakiekolwiek nieprawidłowości w organizowaniu tej działalności (np. w zakresie[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]) obciążają wyłącznie tego przedsiębiorcę.

(174) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu uznał tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.4. Współpraca Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania

(175) Rozważając czwartą dyrektywę wymiaru kary, tj. współpracę Strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, a tym samym przyczynienie się do jego szybkiego i sprawnego przeprowadzenia, Prezes Urzędu przeanalizował stopień współpracy Strony w toku postępowania i ustalił, iż Strona aktywnie współpracowała z Prezesem Urzędu – odpowiadała na wezwania, udzielała odpowiedzi, przekazywała dokumenty oraz miała na celu sprawne i szybkie zakończenie sprawy. Jednakże, zdaniem Prezesa Urzędu, sposób współpracy Strony nie wykraczał poza zakres jej ustawowego obowiązku wynikającego z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego czy ustawy zatorowej. Wskazać

należy, że aby można było uznać współpracę Strony za okoliczność łagodzącą, mającą wpływ na wysokość administracyjnej kary pieniężnej, konieczne jest wykazanie, że Strona postępowania działała ponadstandardowo, z własnej inicjatywy, niezależnie od obowiązków procesowych, aktywnie wspierała proces ustalania stanu faktycznego w sposób, który znacząco przyspieszył postępowanie. W niniejszej sprawienie nie można uznać, aby współpraca Strony z Prezesem Urzędu wykraczała poza ustawowy obowiązek, czy też, aby Strona w sposób szczególny, z własnej inicjatywy przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia i zakończenia postępowania, co mogłoby stanowić podstawę do zmniejszenia wysokości kary. Jednocześnie, sposób współpracy Strony z Prezesem Urzędu nie działał na jej niekorzyść i nie mógł skutkować zaostrzeniem kary.

(176) W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.2.5 Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania

(177) Odnosząc się do ostatniej dyrektywy wymiaru kary, tj. spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, Prezes Urzędu nie stwierdził w niniejszej sprawie zaistnienia powyższej okoliczności. W niniejszej sprawie datą graniczną spełnienia tej przesłanki był 10 marca 2025 r.

(178) Wprawdzie Strona w piśmie z 10 marca 2025 r. wskazała, że dokonała zapłaty zobowiązań, niemniej jednak, aby ww. okoliczność mogła zostać uwzględniona na korzyść Strony przy wymiarze kary, wymaga spełniania przez Stronę – poza świadczeniami głównymi – również odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych należnych od tych świadczeń. Strona nie przedstawiła jednak dowodów uiszczenia powyższych świadczeń ubocznych.

(179) Z powyższych względów, sam fakt uregulowania zaległych płatności bez odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych nie może zostać uznany przez Prezesa Urzędu za przejaw należytego wykonania zobowiązania w rozumieniu przepisów prawa, a tym samym, nie może być traktowany jako okoliczność łagodząca w niniejszym postępowaniu.

(180) Jednocześnie należy wskazać, że niespełnienie tej przesłanki nie stanowi również okoliczności obciążającej Stronę, skutkującej zaostrzeniem kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał przedmiotową okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

(181) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, wobec czego ustalił wysokość administracyjnej kary pieniężnej na **212 823,92 złotych** (słownie: dwieście dwanaście tysięcy osiemset dwadzieścia trzy złote i dziewięćdziesiąt dwa grosze), i orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.

(182) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy – ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy. W konsekwencji, kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować Stronę postępowania – adresata norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.

(183) Zgodnie z art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

(184) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(185) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VI. Koszty postępowania

(186) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

(187) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

(188) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

(189) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(190) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 319,30 zł.

Dowód: Zestawienie kosztów postępowania NIVEA POLSKA sp. z o. o. [072].

(191) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 319,30 złotych i orzekł jak w punkcie II.1. sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

(192) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy[25] w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji[26]. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji[27].

(193) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania uiści w całości karę pieniężną oraz zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%.[28] W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej administracyjnej kary pieniężnej[29].

(194) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji[30].

(195) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu[31].

(196) Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów[32].

(197) Wpis stosunkowy od skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

1) do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

---

[25] Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy.
[26] Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.
[27] Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.
[28] Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy.
[29] Na podstawie art. 13v ust. 4 Ustawy.
[30] Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 r. poz. 143), dalej: „p.p.s.a."
[31] Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.
[32] Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.

4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł[33].

(198) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika[34].

(199) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, wskazać należy, że:

1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy[35];
2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia[36];
3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie[37];
4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a p.p.s.a.[38];
5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
6) skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów[39].
7) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł[40];
8) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika[41].

(200) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

---

[33] Na podstawie §1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).
[34] Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.
[35] Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.
[36] Na podstawie art. 141 § 2 w zw. z art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.
[37] Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.
[38] Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.
[39] Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.
[40] Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535).
[41] Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w pkt. 2 powyżej, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

VIII. Wykaz załączników do decyzji

1. Tabela A.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymuje:

[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]